

Ungdomshusets nytårstale

Taler

Ukendt taler
Talsperson for Ungdomshuset

Dato

31. december 2006

Sted

Ungdomshuset på Jagtvej 69,
København

Omstændigheder

Personen, der holdt nytårstalen, var talerør for Ungdomshusets fælleskab som helhed. Det har ikke været muligt, at finde oplysninger om taleren.

1 Hej røvhuller

2006 har været et ubeskriveligt år for Ungdomshuset.

5 På den ene side, har vi haft nogle af de største succeser i husets 24-årige historie.

Den 23. september afholdt vi den indtil da største demonstration i Ungdomshusets historie. Mere end 3.000 unge gik på gaden. Det kom bare aldrig i fjernsynet. Måske fordi der ikke var ballade.

10

Den 14. december havde støtter af Ungdomshuset arrangeret en demonstration OG med op imod 5.000 på gaden i decemberkulden, er vi stærkere end nogensinde.

15 Vi har holdt den største fest i Ungdomshusets historie. Mens vejret stadig var til det tog vi alle etager og hele arealet i brug. Over 1600 var med til at fyre den af til en støttefest, der aldrig vil blive glemt.

Et utal af nye støttegrupper har set dagens lys. Borgergruppen for

20 Ungdomshuset. Pensionister for Ungdomshuset. Præster for Ungdomshuset. Kunstnere for Ungdomshuset.

Støtte og solidaritetsaktioner over hele verden. Tyskland, Sverige, Norge, Frankrig, Irland, Holland, Polen og Schweiz, Grækenland. Og det er bare i

25 Europa. Og så

langt væk som Australien, Canada, Japan og Rusland.

2006 har helt bestemt været året, hvor Ungdomshusets popularitet og
30 opbakning har været allermest tydelig.

På den anden side, har 2006 også været et år med alvorlige nedture.

Vi har flere gange måtte slås for at sikre vores rettigheder.

35

Flere end 700 har været anholdt i politiets håbløse forsøg på at løse en politisk
konflikt med vold og repression.

Og vi har været mødt med en politisk arrogance større end Weidekamps.

40

Men vi er her stadig.

I Ungdomshuset er årsskiftet mere end nogensinde et skæringspunkt. Vi går ind
i det nye år med en trussel hængende over hovedet. Det er en skræmmende tid,
45 men vi er klar og vi er afklarede.

I begyndelsen af det nye år vil vi se konsekvensen af den plan, som politikerne
satte i værk i år 2000, da Ungdomshuset blev sat til salg.

Københavns eneste selvstyrende ungdomshus vil blive angrebet af politiet og vi
50 vil være tvunget til at forsvare os.

Det er ikke noget vi har set frem til. Tvært imod har vi gjort alt for at undgå det.

Der har været protester lige siden politikerne satte Ungdomshuset til salg. Især i
55 det år vi nu forlader, har vi gjort alt, hvad vi overhovedet har kunnet for at
politikerne og overborgmesteren skulle komme til at gøre noget for at sikre, at
der også i det nye år kan være ungdomshus i København.

Vi har omdelt op imod 50.000 af løbesedler og ophængt tusinder af plakater. Vi
60 har indsamlet mere end titusinde underskrifter. Vi har demonstreret og vi har
lavet spektakulære aktioner. Her skal nævnes, at vi sågar har hængt et banner fra
Rådhuset, for at gøre dem opmærksomme på vores sag.

Til sidst lykkedes det os at komme i møde med nogle politikere. Selvom
65 Ungdomshuset i sin tid blev overrakt til os af en overborgmester, så ville Ritt
Bjerregård dog ikke deltage i et møde, mens der stadig var tid til at diskutere

løsninger.

70 Det kunne dog være det samme. Trods fine ord i deres pressemeddelelser fortalte politikerne, at de ikke ville gøre noget.

Men der har været positive overraskelser i år 2006. En handlekraftig fond trådte til, og tilbød, hvad politikerne for længst burde have gjort: De forsøgte at købe
75 huset tilbage.

Igen og igen bød fonden ind med stadig flere private midler, mens politikerne så passive til. Til trods for, at det var politikerne, der skabte konflikten, ved at sælge huset, så blev der ikke tilbudt én eneste kommunal krone i forsøget på at købe
80 huset tilbage.

Selvom politikerne ikke ville skyde penge i redningsforsøget, så viste det sig hurtigt, at de intet problem havde med, at bruge andres penge.

85 Pludselig mente politikerne, at fonden – der ellers hed Jagtvej 69 – skulle købe et andet hus. Efter noget forvirring meldte fonden ud, at det måske var en mulighed. Fondens konstaterede dog, at det krævede at politikerne viste reel interesse i at gøre noget.

90 Det kom aldrig og her kort før nytår gav fonden op. Der var ikke mere at gøre. Den manglede støtte fra politikerne, og det gjorde sagen umulig. Fondens valgte at forlade mødet med politikerne. Simpelthen fordi, det var spild af tid.

Her til aften, når vi skåler i Ungdomshuset, så vil der gå mange varme tanker til
95 fonden Jagtvej 69, for deres bestræbelser. Det vil aldrig blive glemt af os. Vi har mødt mere vilje og forståelse for ungdomskultur som vores fra jer, end vi nogensinde har mødt fra politikerne.

Vi er kede af, at politikerne ikke har tonet rent flag fra starten, så I ikke skulle
100 spille jeres tid.

Selv efter, at fonden rejste sig og gik ind til et møde på rådhuset, har politikerne desperat forsøgt at give verden det indtryk, at det er os i Ungdomshuset, der ikke vil finde løsninger.

105

Hvis vi husker en ting, når vi går ind i det nye år, så lad det værre dette. Det er politikerne, der har solgt Ungdomshuset. Og de har de INTET, absolut intet gjort for at sikre at Ungdomshuset kan bestå. Hverken dette konkrete hus eller
110 idéen.

De har ikke vedtaget en lokalplan. De har ikke tilbudt én eneste krone, i et forsøg på at købe huset tilbage. Selvom der er spurgt til nedrivningstilladelse, har de ikke tilbudt en af kommunens tomme grunde i stedet for den under
115 Ungdomshuset. De har ikke stemt for et eneste forslag, der måske kunne have ført til en løsning. De har ikke tilbudt os et andet sted og de har ikke forsøgt at mægle.

De vil end ikke mødes til konfliktløsning.

120

I de seneste dage har der været en masse snak om nye ungdomshuse. Alle mulige steder er blevet diskuteret flittigt i medierne.

Det har været fremlagt som om vi bare skulle pege på noget, så kan fonden købe
125 det og så kan ungdomshuset flytte og så er alt godt.

Så simpelt er det ikke. Der er ikke noget andet sted. Det findes kun i mediernes og debattens verden. Det er seks år siden at politikerne solgte Jagtvej 69. Hvis deres plan var, at vi bare skulle flytte, så havde de nu nok sagt det til os.

130

Planen med salget af Ungdomshuset var at lukke os. Og planen i dag er stadig at lukke Ungdomshuset. Derfor er der ikke kommet andet end udenomssnak fra politikerne.

135 I Ungdomshuset har vi aldrig diskuteret alternativer til Jagtvej 69, fordi politikerne aldrig har givet os noget at diskutere.

Og der er stadig ikke noget at diskutere. Fonden har sagt direkte, at de ikke har nogen midler uden konkret politisk opbakning. Den opbakning er ikke
140 kommet.

I de sidste dage har politikerne og særligt overborgmester Ritt Bjerregård så krævet, at vi skal gå fra Jagtvej 69, før hun vil diskutere med os.

Den hopper vi ikke på.

150 Det kan godt være, at Socialdemokraterne er historieforldte, og det kan godt være, at Ritt Bjerregård ikke mener, der eksisterede et København, før hun blev overborgmester. Men Ungdomshuset har eksisteret i 24 år, og vi kender vores by.

155 I 1983 forlod BZ'erne Allotria igennem en tunnel. Det gjorde de mod løfter om forhandlinger. I 1986 forlod man barrikaderne i Ryesgade. Også her var man lovet guld og grønne skove fra politikerne, hvis blot man gik fredeligt. Igen i 2003 forlod Børnemagt Børnehuset i Skt. Pederstræde mod løfter om genhusning.

160 Ingen af disse løfter er nogensinde blevet indfriet af politikerne. Dette er kun eksempler på en konsekvent politik gennem mere end 20 år i København. Går man, får man intet.

165 I dag ligger politikerne som de selv har redt. 20 års tomme løfter har ført til en fundamental og velbegrundet mistillid. Det har de kun dem selv at bebrejde.

Politikernes krav til os er et forgæves forsøg på at skjule, at det netop er dem selv der har skabt problemet og aldrig har gjort noget for at løse det.

170 Vi forlader ikke Ungdomshuset for at undgå en konflikt.

Der er nogle ting, der er så store og vigtige, at det simpelthen ikke er en mulighed at føje sig. Selv om det betyder, at man skal gøre noget man ikke har lyst til og selv om man risikere straf og skader.

175 Ungdomshuset er en af de ting.

180 Vi har en forpligtigelse overfor den næste generation af Ungdomshus-unger. Vi, der har fundet noget i Ungdomshuset, som ikke findes andre steder i København, vil gå ufatteligt langt for at sikre, at også de unge der kommer efter os, får muligheden for at komme ind i Ungdomshuset og for første gang nogensinde føle sig velkommen.

Ungdomshuset passer ikke ind i en kommunal klubtankegang. Pædagoger,

185 stramme rammer og faste åbningstider kvæler kreativitet. I Ungdomshuset har vi i 24 år selv taget beslutningerne og selv ført dem ud i livet.

Vi får ikke løn for det arbejde vi lægger i Ungdomshuset. Men vi har opbygget et kultursted og en musikscene, der i dag høster international anerkendelse.

190

Når vi kan drive et kulturhus, der sparker alle kommunens ungdomstilbud af banen, er det fordi, vi har valgt bruge vores tid på ikke at konkurrere. Vi har valgt at gøre tingene sammen og tage beslutningerne i fællesskab. Det er succesen bag Ungdomshuset og det står enhver frit for at kopiere den.

195

Vi vil gerne bruge denne her lejlighed til at korrigere en misforståelse, således at den ikke trækkes med ind i det nye år.

200

Flere personer i den offentlige debat, herunder overborgmester Ritt Bjerregård, har haft været af den opfattelse, at der er to forskellige grupper af unge her i Ungdomshuset. Én gruppe, der arrangerer koncerterne, teaterforestillingerne, laver folkekøkken, spiller musik, driver dagscaféen, holder foredrag og trykker t-shirts. En anden gruppe, sidder så nede i kælderen med sort tøj og styrthjelme på og venter på enhver anledning til at gå ud og slås med politiet.

205

Der er ikke to forskellige grupper i Ungdomshuset. Der er én stor gruppe meget kreative og handlekraftige unge, der lever for at skabe kulturel værdi som kan komme alle til gode. Og det er de samme folk, der gik på gaden den 16. december. Og det er de samme folk I vil se på taget og på gaden igen, hvis politiet forsøger at lukke Ungdomshuset med magt.

210

Vi har givet København et kultursted, som politikerne burde sætte pris på og understøtte. I stedet for, så sælger de huset og lader som om de intet har med konsekvenserne af salget at gøre.

215

Det er ikke bare provokerende. Det er også dumt.

220

Egon Weidekamp, der var den overborgmester, der i sin tid gav os Ungdomshuset sagde om aftalen: ”De får et hus og vi får fred”. Nu står de klar til at tage huset. Hvordan kan vi se det som andet end en krigserklæring.

Det er forkasteligt, at vi skal spille vores ungdom på krig.

225 I gennem 24 år, har vi bevist hvorfor Ungdomshuset skal være her og hvilke behov der er vi imødekommer. Der er andre der aldrig har skulle forklare sig.

Hvorfor skal der så være plads til et operahus, hvis der ikke er plads til en punkscene.

230

Hvorfor skal der være plads til ejendomsmæglere, når ingen har råd til deres boliger.

235 Hvorfor skal der være plads til fastfoodkæder, når der ikke er plads til vores folkekøkken?

Hvorfor skal der være plads til Dansk Folkeparti, når der ikke er plads til flygtninge.

240 Hvorfor skal der være plads til dyre caféer, når der ikke er plads til et billigt alternativ.

Hvorfor skal der være et rådhus, hvis politikerne ikke lytter.

245 Hvorfor skal der være plads til Magasin, når der ikke er plads Usmalia?

Hvorfor skal der være plads til de rige, hvis der ikke er plads til de fattige?

250 Når vi forlader dette år, og går ind i et nyt, så lad os bruge lidt tid på at reflektere over, hvad det er for et København, vi vil have.

Vi ses på barrikaderne – og husk: Du bestemmer selv på hvilken side af dem du vil stå.

255 Godt nytår.

Kilde

Transkription

260

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags
Nytårstale

265 **URI**
<https://www.dansketaler.dk/tale/ungdomshusets-nytarstale>

270

275

280

285

290

295

300